

DE SUCCINO

concludit, cum inquit: Aestyi populi ad dextrum Sueuici maris littus, mare scrutantur: ac soli omnium Succinum, quod ipsi Glesum vocant, inter vada atq; in ipso littore legunt. Nec quæ natura, quæue ratio gignat, vt Barbaris, quæsitum compertumue. Diu quinetiã inter cætera eiectamenta maris iacebat, donec luxuria nostra dedit nomen. Iphis in nullo vsu, rude legitur. informe perfertur, preciumq; mirantes accipiunt. Succum tamen arborum esse intelligas, quia terrena quædam, atq; etiam volucra animalia, plerunq; interlucent: quæ implicata humore, mox durefcente materia, cluduntur. Fœcundiora igitur nemora lucosq; sicut Orientis secretis, vbi thura, balsamaq; sudantur: ita Occidentis insulis terrisq; inesse crediderim: q̄ vicini solis radijs expressa atq; liquentia, in proximum mare labuntur, ac vi tempestatum in aduersa littora exundant. Si naturam succini admo-